

166440

Навиҳолони бояни заманийёт

Нори
Алишҳамадова
ДУНЬЁИ УМЕД

Норū Алимұхаммадова

ДУНЬЁИ УМЕД

**Нашриёти
„Ирфон“
Душанбе—1980**

Тоҷик²
A49

Государственная
библиотека Таджикистана
ССР

Тоҷик²

Алимуҳаммадова, Норӣ.
A 49 Дунёи умед: [Маҷмӯаи шеърҳо]. Душанбе.
Ирфон, 1980.

64 саҳ.

„Дунёи умед“ аввалин маҷмӯаи ашъори Норӣ буда, дар он ҳарорати дили пурҷӯши вай акси худро ёфтааст. Шоири бо меҳри тамом диёри худ, ҳамзамонони худро месарояд. Меҳру муҳаббати вай ба Ватан, ба партияи ленинӣ бепоён аст, ки инро дар ҳар мисраи ашъори ӯ дидан мумкин аст.

Алимуҳаммадова, Нори.

Мир надежды.

A 70403—764
M (501)13—80 —59—80

Тоҷик²

©Нашриёти Ирфон», 1980

ДАР РОХИ УМЕД

Бо ин духтараки дўструю чеҳрахандон, хушгуфтору хушрафтор борҳо ҳамсўҳбат шуда ва аз шеърҳояш лаззату ҳаловат бурда будам. Аммо «Дунъёи умед» маро бештар шод гардонд ва шоира Нориро пурратар шиносонд. Ботини ўро поку бегаш, ҳассосу ҷўянда ва пуризтиробу пуроташ дидам.

Даруни синаи ман оташе ҳаст,
Даруни синаам шўру талотумҳои бисъёре...

Оре, даруни синаи шоираи ҷавон оташе ҳаст, оташи ҷавонӣ, ҷўяндагӣ ва дилбоҳтагӣ ба зиндагонӣ. Аммо дар шеър ҳанӯз оташак ҳаст ва барои онро мисли гулхан афроҳондан кӯшишу меҳнати бисъёр лозим аст. Норӣ, ки аз хурдӣ устухонашро дар меҳнат шах кардааст, аз ин душворӣ наметарсад. Норӣ коргар буд. Ангуштони нозуки ўз торҳои рангоранг атлас мебофтанд ва ҷилваи онҳо ба дили ўз завқ ва барои аввалин шеърҳояш илҳом мебахшид.

...Бубинам то чӣ гуна аз уфуқ сар мекашад хуршед
Ба сӯи комбинат бо рӯзи нав ҳамроҳ биштобам
Раҳораҳ чида-чида шӯълаҳои нур дар доман
Барои шом-атлас нусхаву ранги дигар ёбам...

мегӯяд шоира дар шеъри «Садои занги соат».

Агар хато накунам, маҳз ҳамин шеър эътибори хонандаро ба худ кашида, шоирай навқаламро ба майдони адабиёт овард. Баъд пай ҳам бисъёр шеърҳои ўдар саҳифаҳои матбуот чоп шуда, муҳлисони бисъёре пайдо кард.

«Дуньёи умед» аввалин маҷмӯаи ашъори Норӣ буда, шоира онро бо умеди бисъёре ба хонандагон пешкаш мекунад. Умединорам, ки на шоира, на хонанда ноумед наҳоҳанд шуд.

Х. МАВЧУДА

Даме, ки бо дилам ёди ту тарҳи ошной дошт,
 Гурезон буд аз ман хоби шириң ҳамчу бегона.
 Ба ҷои панҷаҳои нарми ту мӯи маҳинамро
 Насими шӯҳи соҳил менамудӣ субҳдам шона.

Ба рӯи таҳтасанге бегаму озод биншаста,
 Тамошо менамудам лаҳзасе ман оби дарьёро.
 Ҷу дидам бесару сомониҳои мавҷҳояшро,
 Тамом аз ёди худ бурдам каму бисъёри дунъёро.

Миёни мавҷҳову ин дили дардошнои ман
 Бидидам дар талошу бурдбориҳо тафовут нест.
 Агар дил бошаду аммо набошад заррае эҳсос,
 Барои одамӣ мазмуни ин сон зиндагонӣ чист.

Бидидам мавҷ бо мавҷи дигар он лаҳзаси шириң
 Ба ҳам пеҷидаву болидаву васлу ҷудоӣ дошт.
 Ба қасдаш соҳили орому кокулҳои маҷнунбед
 Ба ҳар як кори олам гӯиё беэтиной дошт.

Ниҳодамро даме, ки бо ту тарҳи ошной ҳаст,
 Ҷу шамъе ҳар нафас аз ҳар ҳавасҳои ту меларзад.
 Дили аз меҳр саршорам бувад як қабзай оташ
 Ки аз сардию ҳомӯшию аз бедардӣ метарсад.

ДУХТАРОНИ МИРЗОЧУЛ

Хандаи духтарони Мирзочўл,

Нағмаи обшорро монад.

Аз сари дил ғуборро шуста,

Қатраи навбаҳорро монад.

Домани чўл чун шавад лабрез

Аз гули хандаҳои атромез.

Беди маҷнун ба рақс меояд,

Бо дами хандаҳои шўрангез.

Аз дилу синаҳои беҳасрат,

Ханда гул мекунад чу рӯи баҳор.

Ҳоки навкор сабзапарвар шуд,

Аз ҳамин хандаҳои нусратъёр.

Хандаи духтарони ин манзил,

Бошад аз баҳту рӯзгори шод.

Ҳар кучо, ки равад насим акнун

Мебарад ханда аз Зафаробод.

Хоҳам, ки шабе баҳт чу маҳтоб бандоҳ
Як бор ба рӯям зи раҳи меҳр бихандад.
Бо он ҳама ҷонбахшию шириниу гармӣ
Дар мулки лабам бӯсаи ту нақш бубандад.

Хоҳам, ки даме бехабар аз ҳастии дунъё
Дар олами бедарди ту ором бигирам.
Аз саҳтию аз сардию дурӣ наҳаросам,
Рӯзии худ аз панҷаи айём бигирам.

Аз атри нафасҳои ту, эй манбаи уммад
Ёбам ҳавасе чун гули дар шом шукуфта.
Дар пеши ту бо як нигаҳи гунгу ҳамӯшам
Беҳарф бигӯям ҳама асрори нуҳуфта.

Хоҳам, ки шабе баҳт чу маҳтоб бандоҳ
Як бор ба рӯям зи раҳи меҳр бихандад.
Дарбони баҳиммат агарам лутф намояд,
Дарвозаи толеи маро ҳеҷ набандад.

НАПИНДОРАМ ДИГАР ОСОН

Китоби хотиротамро гирифта,
Варақгардон намоям гоҳ-гоҳе.
Аз он ҷо то ягон осор ёбам
Барои ҳар савобею гуноҳе.

Бубинам рӯзҳои рафтаи умр
Чи нақше дар китоби вақт монда.
Яке изҳори ишқи пок карда,
Дигар бадному бадфарҷом хонда.

Аз ин соҳил ба он соҳил гузаштан
Шиновар нестӣ гар, нест осон.
Намондӣ гар ягон вақте гурусна,
Ҷӣ медонӣ ту қадри пораи нон.

Нигаҳ дорам китоби хотиротам
Чу ору номусу виҷдону имон.
Ки вақти шод будан зиндагиро
Напиндорам дигар ман саҳлу осон.

ҲАСРАТ

Ба монанди китоби нозаруре
Ту меҳонӣ диламро хоҳу ноҳоҳ.
Наҷӯй ҳеч аз он дурри маънӣ,
Надорад қимате санги сари роҳ.

Зи гуфтору зи рафторат аён аст,
Ки бо ман доимо андар ситезӣ.
Ниҳода нони худ бар пеши поят
Зи бахту толеи худ мегурезӣ.

Ҷаҳон гирд аст, ҳар як чизу чора
Ба ҳукми зиндагонӣ гирдгардон.
Баногаҳ барканӣ ту риштаи меҳр
Шавем аз ҳам ҷудою хонавайрон.

Дар он дам нағз донам, дарк созӣ,
Ки мурғи бахт аз бомат парида.
Даруни хона бо афсӯсу андӯҳ
Ба роҳи омадам медӯзӣ дидা.

ОЛАМИ РОЗ

Роҳҳо шебу фарозу қиссаҳо дуру дароз,
Лек мо имрӯз чун ҳарвақта хомӯшем боз.
Аз муҳаббат, аз ҳақиқат, аз ҷавониҳои худ
Олами савту суруди тоза бар дӯшем боз.

Офтоби ишқи мо тӯ партавафшонӣ кунад,
Мешавад пурнур ҳар шаб дидай бедори мо.
Як муаммо, як наво, як ибтидо, як интиҳо
Дар ниҳонии нигоҳи аз вафо саршори мо.

Пур шуд ин паймонаи дил аз сабуриҳои ақл
Турфа фаръёдест пинҳон дар хамӯшиҳои мо.
Равшаний шамъ гар фонус бошад хубтар,
Олами розест андар пардапӯшиҳои мо.

Роҳҳо шебу фарозу қиссаҳо дуру дароз.
Лек мо имрӯз чун ҳарвақта хомӯшем боз.
Аз муҳаббат, аз ҳақиқат, аз ҷавониҳои худ
Олами савту суруди тоза бар дӯшем боз.

ДУХТАРИ ЗАРДҮЗ

Ба рӯи махмали сабзу гулобӣ,
Хуши як манзара, як дастаи гул.
Чу оҳанги дилорои рубобӣ,
Ту пайдо мекунӣ аз сарву сунбул.

Дугона, духтари зардӯз ҳастӣ,
Ба чаққонӣ надорӣ ҳеч ҳамто.
Зи ҷону дил ба қасбат меҳӯр бастӣ,
Туӣ машҳури олам, дурри якто!

Бубин ҳам «Сулҳ», ҳам «Садбарг»-и зебо
Зи дигар тоқиҳо гардида аъло.
Кунад гул мисли гулшан ҳар матое,
Зи дастони ҳунарманди ту, ҷоно!

Ту ҳусни духтаронро мефазой,
Ба заррин ришта карда меҳри дил ҷо.
Ҳунар бинмо, ҳунар, то дил рабоӣ
Шавад во гунчаҳои орзӯҳо.

ЗИНДАГИЙ

Риштаҳои хаёли рангоранг
Гоҳ шодам кунанд, гаҳ дилтанг.
Гаҳ ба дунъё умед мебандам,
Гоҳ навмеду талҳ механдам.
Гоҳ аз хештан гурезонам,
Гоҳ қадри ҳаёт медонам.
Гаҳ равон сӯи каҳқашонҳоям,
Гоҳ оташ шавад саропоям.
Зиндагонӣ чу мавчи пуртуғъён
Рӯи дарьё ҳамеша дар ҷавлон.
Бо фарозу нишебҳои худ
Бо фиребу ниҳебҳои худ.
Бо нишоту ғаму шабу рӯзаш,
Ҳандаю шодии дилафрӯзаш.
Ваҳ, чӣ сон, ваҳ, чӣ сон дилорояст,
Боиси равнақу зафарҳояст.

ШУКР

Шукр мегүям, ки аз модар таваллуд ёфтам
Дар Хучанди бостонй, дар миёни асри бист.
Шукр мегүям, надидам соли ҹангу қимматй,
Чашми ман ҳаргиз наафтидаст бар чашми фашист.

Ваҳшигй, хунхорияш таърих медонад, vale
Шукр мегүям, надидам рўи Темурлангро.
Ман аз он авлоди покам дар баҳои ҷони худ
Ҳифз созад доимо номусу ору нангро.

Шукр мегүям, падар бо меҳнати ҳаққу ҳалол
Баҳри мо фарзандҳояш ризқу рӯзи ёфта.
Ростиро ҳамчу як мероси аҷдодони худ
Аз барои дўстӣ таҳқурсие бигзошта.

Шукр гӯям, модарам аз хонашинй ор' кард
Хоҳарам дар коргоҳаш қаҳрамонй мекунад.
У наменолад' дигар аз сарнавишти хештан,
Номи худ бо кордонй ҷовидонй мекунад.

Ман сабақ омӯҳтам аз мактабу аз зиндагӣ
Донишу ақлу хирад андӯҳтам чун коммунист.
Роҳи фардо чун Китоби Бахт дар дasti ман аст.
Шукр, ҳастам духтари толеъбаланди асри бист.

ДАР СОХИЛ

Эй рүди Сир
Эй сари шүридаи замон.
Эй роздори ошиқон
Эй пири дилчавон.
Хуршед ҳар саҳар занад сар аз канори ту
Моҳи нав аст кӯдаки заврақсавори ту.
Хомӯш меравӣ туву пурҷӯш соҳилат,
Еди кӣ бар сари туву ишқи кӣ бар дилат?

Дар ин шаби баҳор
Бо ҷони интизор
Ман дар бари туам,
Ман ҳампари туам.
Ту дилбари маний,
Ман дилбари туам.
Мо ҳар ду дар қаламрави ишқу умедҳо
Гоҳе ба хеш ҳамдаму гоҳе зи ҳам ҷудо.

Аз нақши туст к-ин гулу себарга медамад,
Нақши ман аст ин ҳама боғоту шаҳрҳо.
Мо ҳар ду раҳравон,
Мо ҳар ду ҳамзабон,
Мо ҳар ду як ҷаҳон,
Мо ҳар ду як замон.

ДЕҲҚОН

Панчаҳои ёфта дар кори саҳро обутоб,
Гунаҳои сурҳ чун оташ зи тасфи офтоб.
Дидагони зирақу шармину нарму некҳоҳ
Бо замину обу умри хеш дорад инқилоб.

Аз ҷабинаш чакра-чакра мечакад оби ҳаёт,
Мешавад серобтар, пурбортар ҳар як ниҳол
То ба мардум оварад гармию серию нишот,
Тоб меорад ба гарму сардҳои фасли сол.

Аз барои зеби дастарҳони ҳар як хонадон
Бо машаққат, меҳнати бисъёр пайдо карда нон.
Ҳиссае бигзошт бар осоиши ҳалқи ҷаҳон
Ҳаст оё баҳри ӯ аз ин мукофоти қалон?

ОТАШАМ МАН

Оташам ман,

Оташи афрұхта.

Чашм бо уммед

Бар дуньёи ҳастій дұхта.

Оташе, ки дар замири хеш медорад ниҳон

Ҳам муҳаббат, ҳам ғазаб, ҳам дардро,

Фарқи байни марду ҳам номардро.

Оташе, ки ҳең ҳомүшій набигзинад

Зи бод.

Оташе, к-аз оғати борон намецұяд паноҳ.

Оташе, ки дұстій,

Сулҳу амоній

Ҷұяд аз ҳар як нигоҳ.

Оташам ман,

Нұр мегирам зи нури маърифат.

Роҳи ман аз ибтидо то интиҳо

Шуд иборат аз ҳақиқат, аз сахо.

Ман тавоно

Мешитобам сүи фардо.

Рұйсурх аз меңнати ҳаққу ҳалол

Сүи кайҳон дил, агар хоҳад күшоям пару бол.

Оташам ман,

Оташи афрұхта

Оташе, к-андар набарди зиндагі андұхта.

ДИЛИ ДАРЬЁ

Дили дарьё ба монанди дили ман
Чаро ин қадр дорад шўру туғъён?
Талотум карда мавчи бешумораш
Ба соҳил мезанад ҳар лаҳза ҳар он.

Ачаб не, ошиқон бисъёр-бисъёр
Лаби дарьё ниҳонӣ роз гуфтанд.
Зи ширинии васлу аз ғами ҳаҷр
Суҳан бо ҷашм беовоз гуфтанд.

Ачаб не, модари фарзандмурда
Зи ҷашмонаш дар ин ҷо ашқ мерехт.
Ба ёди рӯи фарзанди шаҳидаш
Ба сад уммад ҳоки роҳ мебехт.

Ачаб не рӯди Сир аз даври пешин
Зи сирри одамон огоҳ гардид.
Ба ҳушбахтию бадбахтии онҳо
Ба таври ҳештан ҳамроҳ гардид.

ХУРШЕД КАЙ ДАМАД

Ин шаб, шаби баҳор
Маҳтоб шўълабор.
Танҳо ману хаёли ту
Оҳанги ҷўйбор.

Чашмам ба роҳи омади ту
Тор метанад,
Ҳар ҷо фитад нигоҳи ман
Бар нақши пои ту
Гулзор медамад.

Маҳ бо ҷароғи хирааш
Равшан кунад раҳат.
Алвонҷ ҳўрда шоҳаҳо
Аз интизориям
Бинмояд оғаҳат.

Савсан забон кушодаву
Сад қисса боз кард.
Бо сўзу сози хештан
Шабро дароз кард.

Булбул зи нола боз монд
Себарга хоб кард.

Пайғоми субҳ
Хонаи шабро ҳароб кард.

То ту наоӣ бар дили ман
Субҳ кай расад?
Хуршеди ман зи гӯши
Чашми ту медамад.

ЭҲСОС

Гоҳ бо шеъру гаҳе бо шўру шар
Ман ба дунъё зиндагонӣ мекунам.
Бо ҳама ожангҳои рӯи худ
Боз даъвои ҷавонӣ мекунам.

Ман ҷавонам.

Байни обу оташам.

Бурдборӣ

Беқарорӣ мекунам.

Дар миёни торикистони хаёл

Сурататро сеҳркорӣ мекунам.

То ниҳон монад зи ҷашми одамон,
Қиссаҳои ишқи пурсӯзу гудоз
Дар дили шабҳои пуртуғъёни тор
Бо нигоҳе гӯям он пӯшида роз.

Гоҳ бо шеъру гаҳе бо шўру шар
Ман ба дунъё зиндагонӣ мекунам
Бо ҳама ожангҳои рӯи худ
Боз даъвои ҷавонӣ мекунам.

КОШ МАН ҲАМ...

Тифлаке омад ба дунъё
Бегуноҳу бесавобу бехато.
Бехабар аз шодиу андӯҳу ғам
Аз зиёну суд, аз бисъёру кам.
Ў намедонад суруди зиндагӣ
Сӯзу созу нору нури зиндагӣ.
На муҳаббат, на ҳақиқат, на дурӯғ,
Не зи шамъи орзӯ дорад фурӯғ,
Ҳамчу як гулғунчай нашкуфтае,
Е чу рози дар диле бинҳуфтае.
Субҳгоҳ омад ба дунъё,
Бегуноҳу бесавобу бехато...
Баҳри ҳар як лаҳзаи умре, ки бе ному нишон
Рафт мисли лухтакбозӣ аёну ноаён
Баҳри таҳрири ҳатоҳо
Баҳри тадбири тамоми бесару сомониҳо.
Кош ман ҳам мешудам тавлид як бори дигар
Кош ман ҳам мебудам тифле зи дунъё бехабар.

САРФАРОЗИЙ

Имшаб чӣ шаби хамӯшу дилгир
Дар хонаи ман ҳузур дорад.
Еди нигаҳи шарораборат,
Як лаҳза маро намегузорад.

Бо ёди ту миҷжа мекунам таҳ,
Шояд ки туро ба хоб бинам.
Ин қалби пур аз умеди худро,
Дур аз аламу азоб бинам.

Чун субҳ расад ба ёдат аз нав,
Ман дидай хеш мекунам боз.
Ҳар рӯзи ҳаёти хештанро,
Бо ёди тӯ менамоям оғоз.

Ҳарчанд, ки рафтай ту кайҳо,
Бо ёди руҳи ту дил гудозам.
Чо дода ба дил муҳаббататро,
Дар олами ишқ сарфарозам.

СУРУДИ КҮҲСОР

Барои устодам Раҳим Ҷалил

Баҳорасту маро аз кӯҳсорон ёд меояд
Ба домони худ аз домони онҳо лола мечидам.
Давида ҳамчу оҳу аз сари як санг бар санге
Шуқӯҳи зиндагониро ба таври хеш мединад.
Ба ҷашмам кӯҳҳо буданд гӯё пири нуронӣ
Ки бар ман ёд медоданд сабру тоқату тамкин.
Сукути қуллаҳо оҳиста гӯё панд мегуфтанд
Набошам ҳеч гоҳе худпарасту худсару худбин.
Агарчанде, ки андар қалби онҳо заҳми Ҷингизхон
Агарчанде, ки бори ҳасрати таъриҳ бар дӯшанд.
Чу марди бовиқору босалобат пуштибони мо
Агарчанде ба ҷашми мову ту бедарду хомӯшанд.
Ман охир нағз донам дар дили ҳар пора санги он
Бувад пинҳон ҷаҳони орзуҳои ҷавонмардон.
Барои он, ки доим одамон бошанд осуда
Ҳазорон нияти нағзу садоқат, нафрвату армон.
Баҳорасту маро аз кӯҳсорон ёд меояд
Ҳамехоҳам давидан то ба тори қуллаҳо дартоз.
Манам як духтари бебоку беороми кӯҳистон
Суруди кӯҳҳо бо шеъри ман имрӯз ҳампарвоз.

Чашмҳои ситорагон имшаб
Аз чӣ инқадр хира метобанд.
Дар фазои бунафшранги само
Ҷои худро магар намеёбанд.

Нимрангу хамӯшу бетаъсир
Аз чи рӯ моҳтоб ғамгин аст.
Роҳи худ тай намояд оҳиста
Мисли он духтаре, ки шармин аст.

Хона хомӯшу дил бувад пурҷӯш
Пардаи шаб чӣ розҳо дорад.
Дили пурҳасратам дар олами хеш
Аз ғамат сӯзу созҳо дорад.

Кош ҳоло шитоб мекардӣ
Бо муҳаббат ба сӯи хонаи ман.
Тирагии шабу ситораву моҳ
Мешудандӣ ба ҷашми ман равшан.

ИБТИДОИ РОХИ МАН

Кӯчаҳои тангу пурчангӯ ғубору печ-печ
Бо ман аз айёми хурдӣ ҳамдами деринаед.
Бар сарам ёди диёру дӯст аз дур омадам
Лек ҳоло ҳам шумо монанд бар пешинаед.

Омадам то ёд орам кӯдакии хешро
Роҳгардиҳоям аз домони модар дошта.
Аз саҳар ӯ бо парастории ман овора буд
Корҳои хонаро бар як тараф бигзошта.

Дар ҳамин ҷо ҳайрухуш нокарда гум кардам дареф
Бачагию бегамиро ҳамчу як хобу хаёл.
Боиси як лаҳза хурсандии мо духтарчаҳо
Ман намедонам куҷо шуд зочаи соҳибҷамол.

Олами равшан бароям деҳаам Раззоқ буд
Хонаҳои хурдаки аз дуди оташдон сиёҳ
Бо ҳама он хоксорӣ, ноаёниҳои худ
То ба ҳоло мебарад беихтиёр аз ман нигоҳ.

Чунки ман андар дили ин кӯчаҳои хурди деҳ
Ханда кардам, гиръя кардам, хешро бишнохтам.
Дар сари ҳар печутобе бачагиро бохта
Раҳ ба сӯи шоҳроҳи зиндагонӣ ёфтам.

Ду чашми шўхи монанди ситора,
 Ба сўям доимо дорад назора.
 Бигўяд гўиё тақрор-тақрор,
 Ба гулзори муҳаббат о дигар бор,
 Ки то бо ҳамдигар гардида ҳамроҳ,
 Ба мулки баҳти худ созем парвоз.
 Ҷи гўям?

Ин дили чун оташи ман
 Ҷаҳони ишқро кайҳост маскан.
 Шудам рӯзе, ки аз модар таваллуд,
 Дар он меҳри Ватан гўё ки чо шуд.
 Ҳамеша ҳар кучое пой мондам,
 Ба васфаш шеърҳои тоза хондам...
 Чу модар, чун диёри меҳрборам,
 Туро ҳам, ҷони ширин, дўст дорам.
 Ба шодию ғамат ҳамроҳ ҳастам,
 Туро то зинда ҳастам, мепарастам!

Одамон гүйё ҳама як чон
Ҳама дар рӯзи марг гиръёнанд.
Дар ғами умри кӯтаҳу рафта
Дидагиръёну синабиръёнанд.

Дар ҷаҳон нест такъягоҳи дигар
Қ-одамон такъя бар асо доранд.
Бори ғам, бори ҳасрати худро
Бо асое магар бубардоранд?

Ин асо рамзи қомати марде
Қ-ӯ ба мардум ғамошно будӣ.
Дилсияҳ худ ба зиндагӣ ҳеч аст,
Гар бимирад, киро асо будӣ?

Этото мессенжер сюз ҳамони ҳамони
малекам. Азъони ғаремони мағтубони
малекони Ҳарбатонда монанд ҳадоми монанд ҳа-
мобиҳ ҳамони монанд ғаремони Ҳарбатонда монанд ҳа-
мобиҳ ҳамони монанд ғаремони Ҳарбатонда монанд ҳа-

РУДИ СИР

Борҳо пурсидаед аз ман шумо эй дўстон
Рӯди Сирро аз чӣ рӯ ту дўст медорӣ зи ҷон.
Дар сари ҳар як сухан бинмуда сарахбори худ
Инқадар тасвир месозӣ ту дар ашъори худ?!
Ман наҳоҳам кард инкори суханҳои шумо
Меҳри ин дарьё ба дил аз бачагиам гашт ҷо.
Ҷамъ гашта дар баҳорон мо ҳама дуҳтарчаҳо
Сӯи соҳил мешитобидем хонда «Шаҳри мо»
Дар дили худ парварида орзуҳои накӯ
Рӯи нарми майса мекардем бо ҳам гуфтугӯ.
Дар тамоми рӯз хӯрда пораи нони ҷавин
Ман навиштам дар ҳамин ҷо сатрҳои аввалин.
Бори аввал ишқварзӣ дар ҳамин ҷо кардаам
Рози пинҳони дилам бо ёр ифшо кардаам.
Солҳо бигзашт рӯди Сир тамоман шуд дигар
Ман ҳам акнун гаштаам ҳоло калону коргар.
Меҳри покаш дар дилам ҳар рӯз афзун мешавад
Ҳусни беҳамтош ҳар кас дида мафтун мешавад.
Гашта аз боду ҳавои беғубораш баҳраёб
Сӯи кори хештан ҳар рӯз месозам шитоб.
Ман равонастам, заминро объёри мекунам
Аз барои марди деҳқон дастъёри мекунам.
Зикр карда номи некашро ҳамеша бар забон
Рӯди Сирро дўст медорам аз ин рӯ дўстон.

ХОТИРА

Як шаби пурнакҳати фасли баҳор
Доштам бар роҳ чашми интизор.
Сайр карда дар само моҳи мунир
Шӯъла мепошид дар боғу адир.
Аз дили харсангҳои кӯҳсор
Ҷорӣ мегардид оби чашмасор.
Менишастам бо хаёли рӯи ӯ
Бо хаёли қомати дилҷӯи ӯ.
Омаду сӯзи диламро гӯш кард.
Бодае аз ҷоми дардам нӯш кард.
То саҳар танҳо ба танҳо роз гуфт
Ҷумла асрори дилашро боз гуфт.
Чун зи шаб тавлид шуд субҳи сафо
Рафт монанди маҳу истораҳо...
Рафт ӯ, аммо намедонам чаро
Еди рӯяш мекунам ҳар доимо?!

Ҳамчу мавчи кокулони духтарон
Роҳҳо пурпечутобед ин қадар.
Бо шумо ҳамроҳ гашта ин саҳар
Боз ман азми сафар дорам ба сар.

Манзили нав, кӯҳи нав, даръёи нав
Мошини мо мекунад шўру шитоб.
Метапад дил ҳам чу мурғе дар қафас
Бо умеду бо азобу изтироб.

Шеъри устодест ҳамболу парам
Нури хуршедаст тобон бар сарам.
Меравам, ҳар ҷой бо худ мебарам
Меҳри модар, меҳри халқу кишварам.

Ҳамчу мавчи кокулони духтарон
Роҳҳо пурпечутобед ин қадар.
Аз хатар, шебу фарозиҳоятон
Ман наметарсам, наметарсам дигар.

Даруни синаи ман оташе ҳаст
Даруни синаам шўру талотумҳои бисъёре.
Ки афрӯзад раҳи ояндаи ҳар фарди соҳибди.
Даруни синаам тӯғони қаҳру раҳму озоре.
Ки дар дунъё намеғунчад
Ки дар дилҳо намеғунчад.
Шумо хонандагони шеърҳоям
Маҳрами розам,
Ҳар он вақте, ки бишнидед овозам
Гаҳе гиръён
Гаҳе хандон
Гаҳ аз тақдир норозӣ
Гаҳе розӣ,
Гаҳ аз шавқи дили худ бо ҳаёлам мекунам бозӣ
Магӯедам, ки ҳастам як зани беҳиссу бепарво
Ки мечӯяд нишони нақши худ аз бенишониҳо...
Манам як зарраи хурshed
Манам олиҳаи уммад
Манам як рӯҳи поки модарам ҳавво.

ДАР ТАЛОШИ ЗИНДАГИ

Хурд будам
Байни духтарбачаҳо
Серғавғо, шӯҳаку гапнодаро.
Дар паси деворҳои ҳавлимон
Хона баҳри зочаҳо месоҳтем.
Аз ғаму шодии дунъё бехабар
Ҳар якеро бо ҳазорон меҳр дил мебоҳтем.
Зочаам «домод» мешуд
Баҳри ӯ
Ман «арӯс»-и нозанин мекофтам
Цустуҷӯ бинмуда чанде
Оқибат меёфтам.
Зиндагонӣ нест мисли зочабозиҳои ман
К-аз барору нобарориҳош бепарво шавам.
Е чу хуршеде, ки дар сармо ҷилобаҳшӣ кунад
Гоҳ пайдову гаҳе дар хеш нопайдо шавам.
Ман кунун бояд, ки чун мардони дарьёдил шавам,
Соҳибэҳсону саропо Дил шавам.
Боиси хушбахтии як фард гардам
Равшанибахши дилеву нури як манзил шавам.
Дар талоши зиндагонӣ бурдбориҳо кунам
Дар қатори некномон нақши нав пайдо кунам.
То ки баъди марг осори маро
Боз дарьёбанд аҷдодони ман...

АГАР ХОХЙ

Дилам меҳост бинам дар ҳама ҷо
Туро бо хештан ҳамдарду ҳамроҳ.
Ту бошӣ меҳрубону ёри дилсӯз
Ҳамеша ҳамнафас, ҳамроҳ, дамсоз.

Ҳато кардам. Ҳама уммадҳоям
Ба фикрам меравад оҳиста барбод.
Зи гуфтори «баланду пастат» охир
Ту дар қаҳру ғазаб, ман низ ношод.

Кучо шуд он лабони пуртабассум
Кучо шуд он ҳама алфози ширин.
Намегардӣ магар ту ҳеч гоҳе
Маро ҳамсӯҳбату ҳамдарди дерин.

Агар хоҳӣ, ки беозор бошам
Зи ту як умр миннатдор бошам,
Гули рӯям мақун пажмурда дигар
Ки то охир туро ман ёр бошам.

Шабона

Мерасад гүё ба гүш аз кунци ин хона

Садои ту

Садои мавчноки хандаҳои ту,

Ки будӣ як замон дар гирди ман монанди парвона.

Дилам дар оташи ишқу умеду ноумедиҳо

Азобе дошт

Шарму изтиробе дошт.

Дилатро ошъёни пурсафои ишқ мепиндошт.

Ман он дам содда будам

Бехабар аз фитнаҳои даҳр

Надонистам, ки рӯзе меравӣ ту аз барам бо қаҳр.

Надонистам, ки танҳо ёд мемонад.

Аз он айёми тиллой.

Ба ман оғӯш бикшоянд

Талхиҳои раҳпой...

Ба ёди он ҳама шабҳо

Ки будӣ гирди ман монанди парвона,

Ба кунци хона шамъе хира месӯзад

Чу ман ӯ ҳам ба роҳат дида медӯзад.

Барои Магфират Додобоева

Чунбиши гаъвораи тифлу садои дастгоҳ
Аз барои мову ту буданд аз хурдӣ шинос.
Дидаам, дар байни онҳо фарқ ҳасту фарқ нест.
Ҳар ду як чизи барои ҳалқи мо бисъёර хос.

Модарони мо агар гаъвораҷунбонӣ кунанд
Дастгоҳи оҳанинтан буд дар дасти падар.
Ҷӯр гашта дар даруни хонаи қаҳгили мо
Ду садои форами монанд бо ҳам якқадар.

Дар даруни гоҳвора вақти тифлӣ мову ту
Бехабар аз олами ҳастӣ басо хобидаем.
Бехабар аз рангубори бешумори рӯзгор
Беқасаб ё шоҳибофии падарро дидаем.

Ду садо бар гӯши мо гӯё суруди алла буд
Ду садо оҳиста меомӯҳт роҳи зиндагӣ.
Дарк бинмудем дар гоҳвораи пурнози худ
Бори аввал мо садои дастгоҳи зиндагӣ.

Кистам дар зиндагӣ ҳарвақт мепурсам зи худ
Нолаам, ё ашки сӯзонам, сурудам, ё дуруд,
Ё гулам, ё булбулам, ё як шуои хиратоб,
Ҷовидам, ё лаҳзаам ҳамчун ҳубоби рӯи об?
Қатраам, ё баҳр, ё худ шабнами фасли баҳор
Гавҳари қиматбаҳоям, ё ки як санги мазор.
Нек ё бад, ишқ ё уммед, ё тӯфони меҳр
Ё ки аз ҳусни табиат гашта сар то пой сеҳр?
Кистам охир азизон, кистам дар ин ҷаҳон
Ҳар кучо мебинамаш аз хеш як ному нишон.
Дӯстдори сулҳ ман ҷангу аҷалро душманам!
Одамам, комилҳуқуқам, соҳиби дунъё манам!

БИЁ ДИЛ

Биё дил сабақ омүз аз нав
Ту ҳарфи зиндагиро аз «Алифбо».
Танүри гарм дар пеши ту сард аст
Ба шеърам гармии худро бубахшо.

Ки то хонандагони нуктасанцам
Маро аз сатрҳои ман шиносанд.
Намуда ҷустуҷӯ осори худро
Дил аз гармии шеърам гарм созанд.

Биёр аз баҳри онҳо дар зимистон
Гули зебои айёми баҳорон.
Нахустин нағмаи кабки дариро
Нахустин лолаҳои кӯҳсорон.

Вале ҳаргиз магӯ к-аз баҳри байте
Ман аз шаб то саҳар бедор будам.
Чу ҳамдам мешавад илҳом аз шавқ
Гаҳе маству гаҳе ҳушъёр будам.

Бурун о аз қафас,
аз синаи танг
Паноҳе ҷӯй дар паҳнои саҳро.
Ҳамин девору айвонасту хона
Ки тангӣ мекунад як рӯз бар мо.

Биё эй дил сабақ омӯз аз нав
Ту ҳарфи зиндагиро аз «Алифбо»
Танӯри гарм дар пеши ту сард аст
Ба шеърам гармии худро бубахшо.

АСРОРИ ОФТОБ

Сокалың көрнекілік шындар
Сокалың көрнекілік шындар
Орнадың көрнекілік шындар

Нисси шын бар үрб ынсаның көзі
Дарынан, жастаң, молдрабан
Дана балту, чөлең, ферғанан
Мешавад нұз, киң киң шодың көзін

Офтоби оламорои қақон
Чун ба олам нурпошій мекунад.
Дар раҳи бебозгашти хештан
Гүйе азму талоше мекунад.

Пош дода нури тиллоии худ
Бо ҳавас бар рұи зебои замин.
Нарм-нармак меситонад бұсақо
Маст аз бұи дилорои замин.

Аз чиң бошад қақр карда гоҳ-гоҳ
Зери абри тира пинқон мешавад.
Бо ҳама дарьёдилю соқирий
Гоҳ гирьён, гоҳ хандон мешавад.

Дарк бинмудам каме асрори ү
Аз рафоқат, сұлқ шодон мешавад.
Чун бубинад қанғңұву қангро
Аз дигар хотирпарешон мешавад.

Офтоби оламорои қақон
Чун ба дуньё нурпошій мекунад.
Дар раҳи бебозгашти хештан
Гүйе азму талоше мекунад.

ПАНДИ БУЗУРГ

Борҳо модаркалони хешро
Дида будам ман парешону ҳазин.
Дошта бо дasti ларzonаш асо
Хонаи худро намуда рӯбу чин.

У нигаҳ мекард қунчи сандали
То бубинад хоб ё бедор ман.
Чун нишони қаҳрамони мурдааш
Мӯътабар будам варо бисъёр ман.

Дasti шахшӯлаш навозиш дошти
Коқулони чун шаби тори маро.
Ашки чашмони ғазаболудааш
Фикри ман мебурд то бар ким-куҷо.

Боиси андӯҳу ғамгинии худ
Аз мани кӯдак ниҳон медошт ӯ.
Нақл карда қисса шабҳои дароз
Хешро хушбахт мепиндошт ӯ.

Аз кучо донам,
ки дар он лаҳзаҳо
У барои ман ғанимат будааст.
Сайр карда олами афсонаро
Аз ҳаёти талҳ меосудааст.

Солҳо бисъёр бигзаштанд ман
Соҳиби фарзандҳои бахтъёр.
Соҳиби як хонаву илму ҳунар
Орзуҳои дили ман бешумор.

Нисфи шаб дар хоб мебинам кунун
Дидагони хастаи модаркалон.
Дида бахту толеи фурӯзи ман
Мешавад гӯё, ки аз шодӣ ҷавон.

Бо табассум боз мегӯяд ба ман
Бар дадоят инқадар монанд ту.
Гашт акнун ҷангӯ хунрезӣ тамом
Аз ҳаётат, ҷони ман, хурсанд ту.

Сила месозад сарамро нарм-нарм
Бо ҳамон дастони шахшӯлаш ҳанӯэ.
Медураҳшад ашк дар рухсорааш
Чун шуои офтоби нисфи рӯз.

Нестам ман бекасу бемуттако
Дӯстони ман ба дунъё бешумор.
Бо васиятҳои Ленин-партия
Шуд зани тоҷик озод аз азоб.

Аз ҷавонмардӣ, далерии падар
Ғуссаи модаркалони меҳрубон.
Баҳри худ панди бузурги ёфтам
Сулҳ бодо, сулҳ бодо дар ҷаҳон!

САРЧАШМАИ БАХТ

Анчун ҳанандом доз ҳар ҳар ҳар ҳар
Моланадом ҳар ҳар ҳар ҳар
Нам ҳанандом ҳар ҳар ҳар ҳар
Моланадом ҳар ҳар ҳар ҳар

Ба ёдам мерасад ҳар ғоҳу бегоҳ
Садои ҷарҳесиҳои модар.
Садои ҷунбиши гаҳвораи тифл
Садои нолаи ҳамсоядҳутар.

Ба ҳусну қубҳу бисъёру қами худ
Ба ҷашмам зиндагӣ якранг метофт.
Ҳаёлам дар дӯкони орзухо
Гилему қолии ҳушранг мебофт.

Садои ҷунбиши гаҳвораи тифл
Садои ҷарҳесиҳои модар.
Дурӯғу рост ё худ нафрату меҳр
Бароям буд дар он дам баробар.

Вале имрӯз мебинед, дигар
Наям духтарчай гумроҳу шаттоҳ
Кунун ман фарқ кардан метавонам
Сафедио сиёҳӣ,
роҳу бeroҳ.

Даруни хона дар гаҳвораи ман
Бувад дар хоб тифли дӯстрӯям.
Зи ҳар як ҳандаи ӯ, гиръяи ӯ
Табассум гул қунад доим ба рӯям.

Намуда тарки чарху хонашинӣ
Чу садҳо модари ман коргар шуд.
Ва бо ёрии устодони номӣ
Зани соҳибҳунар соҳибзафар шуд.

Ба ҷои нолаи ҳамсоядҳуҳтар
Суруди духтарон ояд ба гӯшам.
Суруди сулҳу озодию меҳнат
Суруди водиҳои сабзапӯшам.

Ба мисли рӯзҳои бачагиям
Замону зиндагонӣ ҳам дигар шуд.
Вале сарчашмаи имрӯзи фирӯз
Барои ман аз он айём сар шуд.

ЛИВОИ ИШҚ

Либои ишқи тоғи
Бағыттада ғарбийи
Дар ғарбийи тоғи тоғи
Дар ғарбийи тоғи тоғи

Ба сони кўраи оҳангудозон
Зи қалбам доимо резад шарора.
Гаҳе хоҳам ҷаҳам аз хатти тақдир
Кунам ҷоми вафоро пора-пора.

Гаҳе андешаҳои печ дар печ
Танамро саҳт дар оғӯш гиранд.
Суханҳо гоҳ талху гоҳ ширин
Зи ман ҳар лаҳза ақлу ҳуш гиранд.

Намедонам, намедонам ҷаро ту
Азобам медиҳӣ ин қадр ҷоно.
Дили сарду нигоҳи шубҳанокат
Ниҳон доранд дар худ чанд маъно?

Бикӯшам эҳтирому иззататро
Намоям ман ҳамеша посдорӣ.
Ба подоши ҳама ғамхориҳоям
Бубинам аз ту сад хорию зорӣ.

Худи ту нағз медонӣ, ки дунъё
Фарозасту нишебу бекарон аст.
Барои зан,
барои модарон ҳам
Ҳуқуқу имтиёзоти қалон аст.

Зани ту модари фарзандҳо, лек
Зани бечораю як мушти пар не.
Ба мисли давраи тоинқилобӣ
Заифу нотавону беҳунар не.

Зи меҳнат ёфтам толеи худро
Фузун шуд обрӯю эътиборам.
Зи бадгӯии ду-се марди ҷоҳил
Дигар аз заррае парво надорам.

Барои ман (барои ҳар кӣ шояд)
Бувад аз ҳар чӣ қимат одамизод.
Ба рашку шубҳаи ноҷояи худ
Мадеҳ умри маро беҳуда барбод.

Агар дар қалби гарму қӯҷаки ман
Бузургии замину осмон аст.
Дар он чун офтоби ҷовидона
Ливои ишқи ту партавфишон аст.

БОРИ ДИЛХО МЕКАШАМ

Нақши худ дар рӯю мӯи ман аён бигзошта
Ноаён рафтанд моҳу солҳои бешумор.
Ҳеҷ дигар ҳамраҳи духтарчаҳои деҳи худ
Ман набишморам қатори турнаҳоро ҳар баҳор.

Боз меҳоҳам буридан нӯги мӯи хешро
Бо табар, вақте ки пайдо мешавад дар осмон.
Бо шуои офтобу абрҳои даргузар
Чун арӯси нозпарвар, гулбасар тирукамон.

Боз меҳоҳам давам ҳамроҳи духтарбаччаҳо
Аз гулу ҳулбуи кӯҳӣ пур кунам домони худ.
Сер нӯшам бо кафам аз оби софи чашмасор
Бишканам бори дигар чун ташнае армони худ.

Кош башам тифлаки гирьёнчакеву модарам
Бо навозиш бар сари зону нишонад як даме.
То начўям баҳри таскини дили озурдаам
Дар миёни хеш ё бегона ёре,
хамдаме.

Ҳамчу дарси мактабу устоди саҳлангори ман
Қўдакиу баччагиҳои пур аз нозам гузашт.
Ҳамчу як паррандаи озоду хушхони дара
Рӯй-рӯи сабзаҳо мастона парвозам гузашт.

Талху ширинию қадру қимати одамгарӣ
Ман кунун андар тарозуи хирад бар мекашам.
Ҳамчӯ фанди рӯзгору беғараз панди падар
Бори дунъё, бори дилҳоро баробар мекашам.

САЧДА ОРАМ

Офтоб оҳиста аз домони кӯҳ
То ба авчи осмон сар мекашад.
Гӯиё бори гарони зиндагӣ
Бо шуон хештан бар мекашад.

Хубтар мебинад ӯ аз мову ту
Ҳар каму бешу баду неки ҷаҳон.
Нағмаҳои рӯҳбахш обшор
Кордониҳои марди дехқон.

Хоҳамаш, ки офтобосо мудом
Нур пошам, нур бар ҳар манзиле.
Сабру тоқатро аз ӯ омӯхта
Бо суруду шеър афрӯзам диле.

Аз сари раҳ пора карда абрҳо
Бо нигоҳи гарму нарму оташин.
Сарбаланд аз хоксориҳои худ
Саҷда орам боз бар рӯи замин.

КАЙ МЕШАВАД САБЗ

Шаби торик, дар кунци хаёлам
Парастуи нигоҳат лона карда.
Ду чашми шармгину шӯҳу шаҳло
«Маро аз хештан бегона карда».

Вале фардо, ки аз ҳоли дили ман
Ту ҳоло нестӣ асло хабардор.
Зи бепарвогиҳоят лаҳза-лаҳза
Насибам мешавад сад ранҷу озор.

Замин гулпӯшу шоҳи ҳар дарахте
Бувад гулпӯш бо гулҳои рангин.
Намедонам vale кай мешавад сабз
Ниҳоли ишқи мо эй ёри ширин!

Шумори чашмаҳову баҳру дарьё
Намедонам дар ин дунъё, ки чанд аст.
Миёни кӯҳҳои сар ба афлок
Кадом аз қуллаҳо хеле баланд аст.

Вале донам, ки бо ранҷу мاشаққат
Ниҳоли пахта то парвард бо ҷон.
Ба қаъри баҳру дарьёҳо басо рехт
Арақҳои ҷабини марди дехқон.

Ҳама ҷӯшу хурӯши чашмасорон
Муҷассам дар талошу ғайрати ӯ.
Таровишҳои субҳи пахтазорон
Бувад эъҷози ҷузъи қудрати ӯ.

Барои хирмани аз кӯҳ боло
Чу мебинам, ки мушкилнописанд аст.
Зи ҳар як қуллаҳои осмонбӯс
Шукӯҳу обрӯи ӯ баланд аст.

ХАНДАИ ХУРШЕД

Дар ғазои бегубори орзу
Ҳар гаҳе парвоз месозам агар.
Сурати дилҷуву симои азиз
Боз меоянд дар пешиназар.

Боз мебинам, ки дар бори ҳаёл
Ҳамраҳи ман боғбонӣ мекунед.
Навниҳоли орзӯҳои маро
Бо дилу ҷон посбонӣ мекунед.

Ёд кардам чун насими навбаҳор
Ман навозишҳои дастони шумо.
Бар сари ман доимо ҷовид бод
Меҳрубонӣ, лутфу әҳсони шумо.

Ваҳ, чӣ хушбахтӣ, ки бо ёди шумо
Хонаи ман пур-пурӣ уммад шуд.
Он шаби торик дар ҷашмони ман
Барқафшон шӯълаи хуршед шуд.

Чавонй, эй баҳори сабзу хуррам
Ту шаҳболй ба ҳар парвози дурам.
Даме, ки водии гулпӯш дорам
Зи оби чашмасорон нӯш дорам.
Даме, ки шодии дилҳост бо ман
Ҳама ободии дунъёст бо ман.
Ба болои сарам хуршед дорам
Даруни синаам уммед дорам.
Даме, ки ғайрати ман мезанад ҷӯш
Даме, ки нест дил орому хомӯш.
Чавонй-рӯди шӯхи пурталотум
Насозам ҳеч гоҳе ман туро гум.

ДУСТ ДОР

Баңдың күнін
Кеңдер ай үзінде жаңа
Кеңдер ай үзінде жаңа
Кеңдер ай үзінде жаңа

Барын, нағыл әннүүдүн барын өзінде
Барын жаңаңын салғанынан соң білділ болын
Баңдың жаңаңынан біншінде жаңа үзін
Жаңа үзінде тәңіндең дүстүнен тәңіндең

Гүшү ҳүш нодода дигар ҳең гоҳ
Пандқои ақли дурандешро
Меравад дил, меравад өзінде умад,
Тарк карда ошьёни хешро.

Меравад, то маскане пайдо кунад
Дар замири қалби пурәхсоси ту.
Бишнавад то боз як бори дигар
Нағмаи ту, сози ту, овози ту.

Ғайри майлу ғайри хоҳишҳои ман
Меравад дил, меравад өзінде умад
Ку маңғоле доштан роҳи варо
Гүямаш нөчөр рав, роҳи сафед.

Чони ширин, мешитобад сүи ту
То ки бошад ҳамраҳи ту баҳтъёр
Ҳамчу тифли дүстрү умре варо
Лаzzати өзовид хоҳи дүст дор.

ПОСИ ХОТИР

Ба Саиднисо Абдуллоеваси хүчанды, ки 7 марта соли 1928 барои фарангипартои аз тарафи шавхарааш ваҳшиёна қушта шудааст.

Парастухо ба сүи мулки мо парвозхо карда
Зи омад-омади фасли баҳорон мужда оварданд.
Арӯси кӯҳсорони диёри ман гулу лола
Ба ҳусни зиндагонӣ боз ҳусни тоза зам карданд.

Ту аммо нестій дар базми мо имрұз, эй хоҳар
Ба хуну хоки худ то ҳол ҳам оғушта мебинам.
Зи дасти шавҳари қаллоду беинсофу хунхорат
Барои аз фаранҷӣ ор кардан күшта мебинам.

Зани соҳибчамоле дар даруни тобути чӯбин
Кунун акси ту дар сақфи музей шаҳр оvezон.
Ба монанди ҳазорон модарону хоҳарони худ
Барои бахти мо ҷони ҷавонӣ кардай қурбон.

Ба ҳаққи ҳурмати ту, ҳурмати әндои пири дех.
Ки ҳар як рўзи онҳо як китоби қаҳрамонӣ буд.
Ба ҳаққи ҳурмати авлоди нотарсу далери худ
Ки марги ҳар қадоме аз барои зиндагонӣ буд.

Барои насли имрӯзу барои насли оянда
Барои мардуми соҳибтамизу соҳибэҳсонам.
Эи боби кордониҳои бемисли зани тоҷик
Ман акнун то тавонам достони тоза меҳонам.

Барои насли имрӯзу барои насли оянда
Барои мардуми соҳибтамизу соҳибэҳсонам.
Эи боби кордониҳои бемисли зани тоҷик
Ман акнун то тавонам достони тоза меҳонам.

Барои насли имрӯзу барои насли оянда
Барои мардуми соҳибтамизу соҳибэҳсонам.
Эи боби кордониҳои бемисли зани тоҷик
Ман акнун то тавонам достони тоза меҳонам.

Барои насли имрӯзу барои насли оянда
Барои мардуми соҳибтамизу соҳибэҳсонам.
Эи боби кордониҳои бемисли зани тоҷик
Ман акнун то тавонам достони тоза меҳонам.

Барои насли имрӯзу барои насли оянда
Барои мардуми соҳибтамизу соҳибэҳсонам.
Эи боби кордониҳои бемисли зани тоҷик
Ман акнун то тавонам достони тоза меҳонам.

Барои насли имрӯзу барои насли оянда
Барои мардуми соҳибтамизу соҳибэҳсонам.
Эи боби кордониҳои бемисли зани тоҷик
Ман акнун то тавонам достони тоза меҳонам.

МЕҲРИ ЧОВИДОН

Ба мисли наварӯсони замона
Надорам ман ҳиною дастона.
На аз модаркалони арчмандам
Ба гӯшам ҳалқаи тилло нишона.

Вале кӯҳу замину об дорам
Ки бошад нархашон бо ҷон баробар.
Маро аз кӯдакиям парвариданд
Ба лутфу меҳрубонӣ ҳамчӯ модар.

Агар омӯхтам аз кӯҳсорон
Бузургӣ, сарфарозӣ, сарбаландӣ.
Замин омӯхт нармӣ, хоксорӣ
Натарсидан зи пастию баландӣ.

Басо нӯшидаам аз оби дарьё
Ки то омӯхтам сад шӯру туғъён.
Ҳамели мавҷҳои бешумораш
Ба ман аз дурру гавҳар нест арzon.

Надорам ман ҳиною дастона
Ба гӯшам ҳалқаи тилло нишона.
Вале меҳри замину кӯҳу дарьё
Гирифта дар дилам ҷо ҷовидона.

ГАНЧИ БЕБАХО

Исаадам то сафай даа
Дар бинмоям даа
Дар барору нобарориҳон даа

Осмони хотирамро моҳтоб
То саҳар ҳай рӯшной мекунад.
Еди ту дар хобу дар бедориям
Бо дили ман ошной мекунад.

Чист оғози ману анҷоми ман
Дар талошу дар набарди рӯзгор.
Бо ҳама тамкину оромии худ
Ефтам дар беқарориҳо қарор.

Як зани бемеҳру беэҳсос не
Шӯр бар сар, шеър дар дил омадам.
Шаҳсавори заврақи уммеди худ
Аз дили дарьё ба соҳил омадам.

Омадам то саҳфаи рӯзи туро
Пур кӯнам ман як дам аз ҳастии худ
Дур бинмоям ба лафзи шоирӣ
Аз сарат андешаи буду набуд.

Баъди чанде дил кашоли сӯҳбатат
Месароям ман суруди хайрбод.
Дар барору нобарориҳон худ
Ошъёни меҳри ту обод бод.

Меравам ман, ёди дилчӯи туро
Доимо дар дидаву дил мебарам.
Ҳамчӯ ганчи бебаҳои умри худ
Ишқи ту манзил ба манзил мебарам.

ОРЗУИ МАНУ ГҮНЧА

Чун нишони рӯзҳои тирамоҳ
Барги гулҳову дарахтон зард шуд.
Аз шиканчи боду боронҳои саҳт
Дар дили гулғунча пайдо дард шуд.

Ёд карда гармии хуршедро
Мекунад ў гиръя шабҳо зор-зор.
Бо шукӯҳу рангу бӯи тозае
Боз меҳоҳад, ки ояд навбаҳор.

Дар қатори растаниҳои дигар
Гүнча ҳам садбарги зебое шавад.
Ҳамчу рамзи дӯстию сулҳу ишқ
Ҳадъя бар ёри дилорое шавад.

Мисли ў ман аз шумо дорам умед
Шеърҳоям ғунчай хандон шавед.
Ҳамчу розе, ҳамчу овози диле
Тӯҳфаи арзандай ёрон шавед.

М. ОТАШИ ҚАХРУ ҒАЗАБ

Боз дишаб модарам бо ҳасрату андұху ғам
Уқдаи рози ниҳонашро ба рұям боз кард.
Қиссан пурдақшати деринаро бо чашми нам
Аз гузашти рұзгори хештан оғоз кард.

Шикваҳо мекард ёд оварда рұзи шуми ҹанг
Дур мондан аз бародар, аз падар, аз шавқараш.
То ба ин дам гарчи аз он солҳо хеле гузашт
Хең ғаҳ бар мурдани онҳо наояд бовараш.

Майдабоғи кард ү мүи маро, як тор лек
Чун нишони омади меҳмони дур аз боғ монд.
Модарам дар омади гумгаштагони хештан
Чашм бар раҳ аз китоби дарди худ афсона хонд.

Аз ҳароратҳои гуфтори пур аз армонаи ү
Фасли сармо буду дар оташ саропо сұхтам.
Оташи қаҳру ғазаб бар ҹангчүёни ҹаңон
Дар дили худ боз ҳам сұзандатар афрұхтам.

ФАЗАЛ

Оинаи дили ман ҳарчанд бегубор аст
Гаҳ бинӣ, гапдарову гоҳе ситезакор аст.
Лабрези ишқу шодӣ, андӯҳу талҳкомӣ
Чун сандуқи арӯсон колош бешумор аст.
Бар ҷашми сифлатабъон як пораест ноҷиз
Бо ҷашми дилшиносон дунъёи беканор аст.
Метарсад аз дурӯғи макру фиреби ёрон
Ҷамъаст гоҳу гоҳе танҳову беқарор аст.
Бар авҷ сар қашида, бар ҳок сар ҳамида
Чун арш сарбаланд аст, чун фарш ҳоксор аст.
Аз ҷечутоби дунъё ҷӯёст ростиро
Сӯзон мисоли оташ, ҷӯшон чу ҷашмасор аст.
Дар водии муҳаббат аз шеър ҳонае соз
Дар боги умр Норӣ, ҳоло, ки навбаҳор аст.

МУНДАРИЧА

Дар роҳи умед	3
Қабзаи оташ	5
Духтарони Мирзочӯл	6
Хоҳам, ки	7
Напиндорам дигар осон	8
Ҳасрат	9
Олами роз	10
Духтари зардӯз	11
Зиндагӣ	12
Шукр	13
Дар соҳил	14
Деҳқон	15
Оташам ман	16
Дили дарьё	17
Хуршед кай дамад	18
Эҳсос	20
Кош ман ҳам	21
Сарфарозӣ	22
Суруди кӯҳсор	23
Кош ҳоло	24
Ибтидои роҳи ман	25
Меҳр	26
Асо	27
Рӯди Сир	28
Хотира	29
Роҳҳо	30
Ман	31
Дар талоши зиндагӣ	32
Агар ҳоҳӣ	33
Ману шамъ	34
Ду садо	35

Соҳиби дунъё манам	36
Биё дил	37
Асрори Офтоб	39
Панди бузург	40
Сарчашмаи бахт	42
Ливои ишқ	44
Бори дилҳо мекашам	46
Саҷда орам	48
Қай мешавад сабз	49
Обрӯи баланд	50
Ҳандаи хуршед	51
Ҷавонӣ	52
Дӯст дор	53
Поси хотир	54
Мехри ҷовидон	56
Ганчи бебаҳо	57
Орзуи ману ғунча	59
Оташи қаҳру ғазаб	60
Ғазал	61

Нори Алимухаммадова

МИР НАДЕЖДЫ

(На таджикском языке)

Мұхаррір Құтбій Қиром
Рассом С. Логинов
Мұхарріри расм Т. Королева
Мұхарріри техникі М. Абдуалимов
Мусаҳхек И. Холниёзов

ИБ № 487

Ба матбаа 4. 07. 79 супурда шуд. Ба чопаш 12. 03. 80 имзо шуд. КЛ 03077. Формати $70 \times 90^{1/32}$. Коғази типографии 1. Гарнитурааш «Академикӣ». Чопаш барчаста. Ҷузъи чопии шартӣ 2,34. Ҷузъи нашрию ҳисобӣ 1,6. Адади нашр 4000. Супориши № 449. Нарҳаш 15 тин.

Душанбе, нашриёти «Ирфон», кӯчаи Айнӣ, 126.
Комбинати полиграфии Комитети давлатии РСС Тоҷикистон
оид ба корҳои нашриёт, полиграфия ва савдои китоб.

Душанбе, кӯчаи Айнӣ, 126.

15 тин

166440

Китобхонаи миллии Тоҷикистон

НАШРИЁТЫ „ИРФОН“